

A főváros közgyűlése.

— Az «Alkotmány» tudósítójától. —

Budapest, nov. 8.

A törvényhatóság mai közgyűlését üres karzatok és gyér látogatottság jellemezték a mult ülés iránt megnyilvánult óriási érdeklődéshez képest.

A közlelmezés állapotáról bemutatott s általunk már részletesen ismertett jelentés és javaslatok voltak napirenden.

Nagy csalódást keltett az a körülmény, hogy a vaskos jelentés az eddigi élelmezési akciónak éppen a pénzügyi eredményéről teljesen hallgat; a megszavazott 22 millió korona hitel miképp való felhasználása és ennek kétévi forgatásából elért haszon vagy veszteség érintve sincs, holott még egy részvénytársaság is mutat be üzleti kezeléséről évi mérleget.

Az ily kezelési eredményből derül csak ki, hogy az élelmezési akció szociális, vagy tisztán üzleti jellegű volt-e, amiről ezideig ítéletet mondani senkise képes.

A tárggyal azonban a közgyűlés ma nem végzett. Este 8 óra után az ülést befejezték és pénteken délután folytatják.

A közgyűlés elején az elnöklő polgármester melegen emlékezett meg az elhunyt *Magyarevics Mladen* tisztii főorvosról, kinek arcképét megfestetik s az újraépülő Tabánban egy utcát fognak elnevezni nevével.

Ezután bejelentette az elnök, hogy a *Lengyel királyság* proklamálása alkalmából a következő táviratot intézte gróf *Bilinski* Leóhoz, a Lengyel Klub elnökéhez:

«A lengyel királyság proklamálása minden magyar ember szívében nagy örömet keltett. Adja Isten, hogy a lengyel nemzet renaissance-a minél teljesebb, minél dicsőségesebb legyen. Budapest népének és városának legmelegebb üdvözlését küldjük.»

Erre a táviratra a kormányzótól a következő válasz érkezett:

«Mélyen meghatva látjuk értékes bizonyosságát annak: mint ébred új életre a magyar nemzetnek a lengyel nép iránt régóta táplált történelmi szeretete. Igaz szívvvel mondom Polgármester Urnak köszönetet azért a meleg üdvözléért, amelyet a gyönyörű főváros és annak lakossága nevében a lengyel nemzetnek küldött. Vajha áldást hozna nehéz munkánkhoz, a jövő lengyel állam felépítéséhez. Igaz barátsággal *Bilinski*.»

Több jótékony adomány bejelentése után a *balparti Vigadó* bérleti ügyét, miután újabb előkészítést igényel, a napirendről levették.

A főjegyző-tanácsnok bejelentette, hogy a tanács a kormányhoz felterjesztést intézett a *lakbérémeléseknek* a háború alatt f. é. november 1-ig visszaható erővel leendő eltöltása ügyében; e felterjesztést, melyet szösz szerint közöltünk, a közgyűlés rövid vita után helyeslőleg tudomásul vette.

Szigethy János a szabad polgári párt nevében a következő indítványt nyújtotta be:

«A világháború vérzivatarra közepette felhők-ből előtörő fény sugaraként hatott hazánkban a hír, hogy a lengyel királyság proklamálásával a százados orosz zsarnokságtól szenvedő lengyel nemzet szabadsághoz, alkotmányhoz, demokratikus intézményekhez s így az önálló állami élet nélkülözhetetlen feltételeihez fog jutni. Minthogy ebben a világtörténelmi jelentőségű tényben a központi hatalmak önvédelmi harcának s ebben a magyarság küzdő erejének egyik erkölcsi gyümölcsét látjuk; minthogy továbbá e ténnyel kapcsolatban elemi erővel elevenednek fel a lengyel és a magyar nemzet közötti évszázados történelmi vonatkozásoknak a rokonszenvvel és érdekközösséggel átszőtt emlékei s minthogy végül Budapest közönsége már ismételve tetteivel adta tanujelét a lengyel nemzet iránt érzett szeretetének: tisztelettel indítványozom, méltóztassék Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának a lengyel nemzet újjászületése felett érzett örömét a mai közgyűlés jegyzőkönyvében kifejezésre juttatni.»

Az indítványt a közgyűlés egyhangúlag és zajos éljenzéssel elfogadta.

A napirend.

Folkusházy Lajos tanácsnok csak utalt a közlelmezés ügyében előterjesztett nagy jelentésre, melynek tartalmát tudomásul venni s a végén foglalt javaslatokat elfogadni kérte.

Egyben azonban válaszolt azokra az interpellációkra, amelyeket a minap *Pető* Sándor, *Baranszki* Gyula és *Bittner* János intéztek a polgármesterhez a főváros liszttel való ellátása, a közlelmezés javítása és a zsirellátás ügyében.

Előadása felkarolta az országos közlelmezési hivatal vezetőjének ismert leiratát és a *kávéházi és cukrászüzletekben* délután 3-tól este 8-ig az ugynevezett uzsonnakávé eltöltése iránt.

A tanács a rendelkezést végrehajtja s falragaszokon tudatja a közönséggel, hogy november 10-én, pénteken, a tilalom életbelép.

Együttal azonban a tanács felir a közlelmezési hivatalhoz, hogy ezt a tilalmat az ország egész területére terjessze ki. (Zajos taps.)

Egy másik leiratban báró *Kürthy* intézkedést kér, hogy a közönségnek az üzletek előtti várakoztatását és csoportosulását a hatóság szüntesse meg.

Ez a tömeges csoportosulás a *zsir, cukor, burgonya, tej, petroleum, tüzelőanyag és dohány* végett történik.

A csoportosulást ugyan nem rendeletekkel, hanem készletek beszerzésével és azok arányos és igazságos szétosztásával lehet megszüntetni s a zsirelosztást illetőleg a tanács tett is már részben bevált intézkedéseket, mégis javasolja, hogy e leiratot a tanácsnak a közgyűlés oly fehérvással adja ki, hogy az Országos Közlelmezési Hivatalal érintkezésbe lépve, tegyen az üzletek előtti csoportosulás lehető megszüntetésére vezető sürgős intézkedéseket és ezek eredményéről a közgyűlésnek tegyen jelentést.

A *zsirjegyrendszer* behozatalára vonatkozó leiratra végül *Folkusházy* tanácsnok a következő indítványt terjesztette elő:

a) A közgyűlés intézzen sürgős átiratot az Országos Közlelmezési Hivatalhoz aziránt, hogy a főváros tanácsának 1916. október 17-én 98.024. szám alatt a *zsirjegyrendszer* behozatala érdekében tett előterjesztését vegye újabb megfontolás alá, mert az ebben foglalt feltételek nélkül és csupán a leirat alapján a jegyrendszer életbeléptetni nem lehet. b) A közgyűlés továbbá kérje fel a nevezett hivatalt arra, hogy sürgősen intézkedjék vagy abban az irányban, hogy a cs. és kir. hadügyminisztérium sertésátvételi bizottsága hetenkint engedjen át a polgári lakosság élelmezésére kellő mennyiséget és megfelelő súlyu sertást; vagy pedig abban az irányban, hogy a főváros a katonai ellátásra szolgáló és a közvágóhídon levő sertésekből is rekvirálhassa a jegyrendszer életbeléptetéséhez okvetlenül szükséges zsiradékot. c) A közgyűlés végül jelentse be az Országos Közlelmezési Hivatalnak, hogy a hivatal által ajánlott és minimális mennyiségen tulmenő zsirellátást mindaddig nem lehet a lakosság részére biztosítani, amíg a nevezett hivatal annak megfelelő mennyiségű sertés folytonos és rendszeres felhozatalát a főváros részére nem biztosítja.

A tanács jelentése feletti vitát dr. *Vázsonyi* Vilmos nyitotta meg, aki szükségesnek látja, hogy a közgyűlés a közlelmezési kérdésekkel gyakrabban foglalkozzék és ezért ragaszkodik ahhoz, hogy a tanács havonként tegyen a közlelmezés állapotáról jelentést.

A közlelmezési kérdéseket helyileg elintézni nem lehet, annál kevésbbé, mert ma már a legtöbb cikk a kormány kezében van s helyileg nem történhetik egyéb, mint a készletek helyes felosztása. Fel kell említeni, hogy ami a közlelmezés ügyében történt, mind a fővárostól indult ki. A főváros már 1915 októberében közgyűlése után kívánta, hogy országos közlelmezési központ állíttassék fel s egysegesen rendelkezék az élelmicikkek dolgában, e kívánságot 1916 február havában az országgyűlésen előterjesztett ellenzéki határozati javaslat is átvette s a kormány tagjainak érvelésére az országgyűlés leszavazta a javaslatot. E közlelmezési központnak feladatául tette volna a főváros a készletek összegyűjtését, beszerzését is. A beszerzési központot nem csinálták meg, de felállították helyette az akkor leszavazott közlelmezési hivatalt. E hivatalt örömmel üdvözli. A készletek állami erővel való gyűjtése helyett azonban mindenféle központok létesültek, amelyek nem egyebek, mint *hartellek* más név alatt.

A főváros az 1915. októberi határozati javaslat 4-ik pontjában mindenféle fontosabb élelmi cikk maximálását egyszerre kérte, a kormány azonban csak gradatim eszközölte, amiből sok baj lett. De a maximálást is rosszul csinálták meg, mint az Ausztriával való, sőt még a városok közti relációkat is. Paritást követel minden téren s ne csak egy osztályt stigmatizáljunk uzsoráskodás címén.

Ismételje meg a főváros októberi határozatait, követelje az összes elsőrendű fogyasztási cikkek árának maximálását az eladási kényszer irgalmatlan statualásával. A vizsgáló-bizottság felállítására és árstatisztika összeállítására is követelendő.

Az ármaximálásnak ki kell terjednie különösen a ruházatkodási ipar összes termékeire is. Sulyt helyez arra, hogy ezt az ország fővárosa követelje.

Elfogadja az előterjesztést, kivéve a kötelező jelentéstétel alól való felmentésre vonatkozó részt és kéri, hogy ez alkalommal ujjtsák fel az 1915 október 8-án hozott közgyűlési határozatból a jelzett pontokat és ezeket az Országos Közlelmezési Hivatalhoz felterjesztve, ajánlják annak figyelmébe, megtörlésével a ruházati cikkek árának egy a gyártás, mint az áreladás terén való erélyes szabályozását. (Hosszantartó élénk éljenzés és taps.)

Vázsonyi beszéde után ötpernyi szünetet rendelt el az elnök, melynek elteltével újból megnyitotta a közgyűlést és kihirdette a plebánosválasztás eredményét. A leadott 195 szavazat közül *Hunkár* Géza 105 szavazatot kapott s így őt a ferencvárosi róm. kath. plebániára törvényesen megválasztottának jelentette ki az elnök. (*Sipos* Ágoston 29 szavazatot nyert.)

A vita további folyamán *Bittner* János szerint decentralizálni kell az eladást, akkor nem lesz ácsorgás az élelmiszerezületek előtt. Különösen a zsirt illetőleg, a *zsirjegyekkel* lehet segíteni a bajon. Ha a hentesiparosok kapnak hetenkint 2000 drb sertést, (normális időkben a heti vágás 10.000 drb volt), akkor a hentesek képesek lesznek a saját készletükből kéthetenként és fejenként $\frac{3}{4}$ kiló zsirt adni mindenkinek s ezenkívül a város a saját zsirját is mérheti jegyek ellenében, akkor nem lesz tolongás. Résztetni kell a zsirellátásban a szakiparosokat, mert közülök 373 van hadban s család-jok az üzlethöz él. Sertés van elegendő az országban, csak a jogot kell megszerezni, hogy azok a fővárosba felhozhatók legyenek.

Pető Sándor ragaszkodik ahhoz, hogy a tanács havonként tegyen jelentést a közlelmezési viszonyokról a közgyűlésnek. Most tíz hónapig nem jelentett semmit, pedig a kérdés felszinen tartásával el lehetne volna érni, hogy a főváros lakossága is egész évre beszerezhesse liszt szükségletét, mert nem bizonyos, hogy a hatóság az új termésig szolgáltatni tudja a kellő adagokat.

Azt a nagy igazságtalanságot emeli ki, hogy a pékeknek el van tiltva a *zsemlyesítés*, a *kávéházakban* azonban a *cukrászok* az ő drága és az egészségre is káros süteményeiket szabadon árulják.

A felterjesztést bővítsék ki azzal, hogy a *zsemlye* sütése és árusítása ismét engedessék meg, ami annál kevésbbé ütközhetik nehézségbe, mert ennek kiszolgáltatását *zsemlye- vagy kenyérjegyek* útján korlátozni is lehet.

Az *uzsonnakávé* a *kávécsarnokokban* és *kávémérsekben* nincs betiltva, a tanács azonban kíséje ezen üzleteket figyelemmel, mert ha a most életbelépő tilalom ezek forgalmát nagyon növelné, itt is intézkedni kell, hiszen a tilalom célja a tej megóvása a magánháztartások számára.

Bárczy István polgármester kijelenti, hogy a havi jelentésekhez ő is hozzájárul, ha azokat nem kívánják nagyterjedelműeknek.

Szalai Mihály — ki már alig 20—30 közgyűlési tag jelenlétében beszélt — azt a feltűnő kijelentést tette, hogy őt a cukorközpont vezérigazgatója, *Robitschek* Zsigmond felhatalmazta annak kijelentésére, hogy a cukorközpont kész a *cukorjegyek* mellett annyi cukrot bocsátani a budapesti magánfogyasztás rendelkezésére, hogy mindenkinek jut havonként és fejenként egy és egy negyed kiló, összesen 1,250.000. Ezenkívül ellátja akadály nélkül az ipari fogyasztást is.

A tejellátás kérdésében pedig a közlelmezési hivatal állapítson meg egy körzetet, a legnagyobb tejtermelőt, a bélmonostori uradalmat is belefoglalva, mely körzet csakis a főváros részére adjon tejet, s a főváros sajátítsa ki, monopolizálja az egész tejellátást, az árut pedig a gyorsvonatok is hozzák a városba. Az üzleteket kártalanítani kell, de legalább lesz tej igazságos elosztással mindenkinek és megszűnik a tejhamisítás.

Folkusházy Lajos tanácsnok kijelentette, hogy a cukorközpontra hosszasan tárgyalt közelebb is, de az a legmérévebb magatartást tanusította a cukorjegyek kérdésében még az alig múlt napokban is. Szalai Mihály kijelentette, hogy ő értesülését ma kapta az igazgatótól.

Ezután az idő előrehaladta miatt a közgyűlés folytatását pénteken d. u. 4 órára halasztották.

— A magyar városok polgármestereinek konferenciája közéleti ügyekben. A Magyar Városok Országos Kongresszusának elnöksége elhatározta, hogy a városok mindinkább súlyosbódó háborus közellátása kérdéseinek tárgyalására állandó bizottsági ülést és ezzel együtt az összes polgármesterek bevonásával polgármesterei értekezletet tart. Ez az ülés november 25-én délelőtt tíz órakor lesz az újjávaros háza közgyűlési termében.

— A temetők költségvetése. A köztemetői bizottság ma délelőtt ülést tartott, amelyen a köztemetők 1917. évi költségvetéséről tárgyalták. Az ülés megnyitása után Márkus Jenő tanácsos abból az alkalomból, hogy első ízben elnököl a bizottság ülésén, üdvözölte a bizottság tagjait. Ezután a költségvetés tárgyalására tért át a bizottság, amelynek számadatai a következők: a dunajbólyi köztemetőknél 217.965 korona kiadással szemben 218.400 korona bevétel irányoztak elő. A dunabályi köztemetőknél a kiadások összege 1,561.462 korona, a bevételeké 952.620 korona. Az eredmény helyütt 608.842 korona hiányt tüntet fel. Ez azonban nem tényleges hiány, hanem olyan összeg, amelyet gyümölcsöző berendezésekre fordítanak és amelyek nem terhelik a községi alapot, hanem a köztemetői alap gyümölcsöző pénzkészleteiből fedeztetek. A költségvetéshez elsőnek Rupp Zsigmond szólalt fel, aki azt elfogadja s ezzel kapcsolatban a körberek temető fejlesztését sürgeti. Dr. Kozma Jenő viszont a vizvárosi temetőnek a beszüntetését kívánja, mert ez a budai hegyvidék fejlődésének útjában áll. Sürgeti még a budai temetők sírboltjainak rendezését is. Dr. Márkus Jenő tanácsos megnyugtató felvilágosítás után a bizottság a költségvetéseket egyhangulag elfogadta. Több kisebb ügy elintézésével az ülés véget ért.

AZ EGYHÁZ KÖRÉBŐL.

— (A mukácsi püspök a jövő évi naptárakról.) Mint ismeretes, a magyarországi rutén görög szertartású katolikus egyházmegyék ez év derekán valószínűleg meg a naptárügy sítést. Mivel ezt a ténnyt több naptárszerkesztő nem vette figyelembe és a görög-katolikus ünnepeket az 1917. évi naptárban is a Julian-naptár szerint tüntetik fel, dr. Papp Antal mukácsi püspök felhívja egyházmegyéje papjait, hogy az ilyen naptárak beszerzésétől hiveiket tartsák vissza. Egyben gondoskodott a püspök arról, hogy helyesen összeállított naptárak álljanak a hivek rendelkezésére.

— (A kassai székesegyház új kanonokja.) A király a kassai székesegyházi káptalanban alapított 8. kanonokságot r. Pfeifer Miklós kassai hittudományi főiskolai tanárnak adományozta. A királyi kéziratból, amely a hivatalos lap legközelebbi számában fog megjelenni, válik köztudomásúvá az a tény, hogy az eddig 7 stallumos kassai székesegyházi káptalanban egy újabb 8-ik kanonoki javadalom létesül, amelynek első javadalmazását a kassai püspök és a közoktatásügyi miniszter előterjesztésére az új kanonokot nevezte ki a király.

— (Az új ferencvárosi plebános.) Bán Sándor halálával megüresedett ferencvárosi plebániát Hunkár Géza nyerte el. Az új plebános Budapesten született 1866. január 6-án. 1889 február 7-én szentelték pappá. Néhány évig fővárosi hitoktató volt, majd 1894-ben s. lelkész a budapest-tabáni plebánián, 1906-ban a terézvárosi, 1911-ben pedig a belvárosi plebániához küldte főpáztora ugyanazon minőségben. Hunkár Géza békés, szelid természetével sok tisztelőt szerzett magának a fővárosban. Sok

reménnyel tekintünk az új plebános ismert buzgó munkálkodása elé.

— (Főpásztori körlevél.) Dr. sipedi Balás Lajos roznói megyéspüspök XVII. sz. körlevelében az újabb pápai dekrétum közlésén kívül a legújabb kongregációi határozatokat, miniszteri döntést közöl a kegyuri városok plebánosainak javadalmazásáról, ajánlja a «Katholikus Egyesületek és intézmények címűtárát», Mentés Domonkos: «Szemléltető Hitelemzések» c. művét és a «Jézus legszentebb Szive Nagy Képes Naptárát», köszönetet mond a Szent-István-napi gyűjtésért, melynek végösszege: 3689.65 korona és végül az újabb indexre került könyvek címjegyzékét közli.

Egy letartóztatás körül.

A banklopás és a rendőrség.

Budapest, nov. 8.

Ugy a hivatalos faktorok, mint pedig a nagyközönség jól tudják, hogy a rendőrségnek a háboru alatt igen nagy nehézségekkel kell megküzdenie. A rendelkezésre álló rendfenntartó és nyomozó apparátus létszáma megcsappant, a speciális háborus visszaélések pedig új és nehéz feladatok elé állították a rendőrséget. Tudjuk, hogy még a katonai hatóságok jogkörébe tartozó ügyeknél is a nyomozás munkáját a rendőrség kénytelen vállalni. Mindezek alapján teljes joggal számíthat elnézésre az olyan esetekben, amidőn egyes nagyobb feltűnést keltő bűnesetek tetteit — a közönség várakozása dacára sem sikerül kézrekeríteni. Ezekkel a kudarcokkal szemben méltányolni kell azt a buzgóságot, erélyes fellépést és alapos munkát, amit a rendőrség a háborus ellátás hiányával szemben fejt ki.

Néhány hivatásos gáncsoskodón kívül a rendőrséget senkisémm támadta komolyan azokért a tényekért, amiken változtatni kellene ugyan, de a jelen körülmények között talán nem lehet. Higyjük el, hogy így van és a kudarcokat nem szabad a rendőri ügyesség, tehetség és buzgóság rovására írni. Mi nem is csatlakoztunk a gáncsoskodókhoz, sőt ezzel ellentétben minden alkalommal iparkodtunk támogatni a rendőrséget nehéz munkájában. Ha volt is panaszunk, ez is csak azt a célt szolgálta, amit hivatás szerint a rendőrségnek kell szolgálnia és felszólalásainkkal, a figyelemnek bizonyos igazságtalanságokra, visszasságokra és megtorlatlan visszaélésekre való felhívásával a rendőri munka egy részét: a bajok felkutatásának és feltárásának munkáját végeztük.

A rendőrség azonban — úgy látszik — érzékenyebb, és vezetői a sikertelenséget nehezebben viselik el. Erre vall ugyanis a rendőrségnek a legfrissebb keletű szenzációsabb bűnygyben tanusított magatartása. Mielőtt a tényállás rövid vázolására térnénk át, meg kell jegyeznünk, hogy a megsértett hűség következményeként jelentkező ideges kapkodás sohasem kellemes a környezetre, egyszerűen közveszélyes akkor, ha egy hatóság, s a személyi és vagyoni biztonság ügyéhez annyira közelálló hatóság esik ebbe a hibába, mint a rendőrség.

Az olvasók előtt ismeretes a 47 ezer koronás banklopás ügye. Eppen a rendőrség közlései alapján tudjuk, hogy az ügyetlen banktisztviselő és felültetett öreg szolga a tettes személyleírását illetőleg ellentétes vallomást tesznek. Az egyik szerint pattanásos volt a tolvaj arca, a másik szerint sima és fehér. Vantulek azt mondja, hogy ő nem akarta átadni a táskát és Lévai volt az, aki felült a mesének. Lévai természetesen tagadja ezt. Ez a Lévai továbbá arról sem tud — a rendőrséget és a meglopottat — kielégítő magyarázatot adni,

hogy amikor az együgyűen ravasz trükkel fellépő ifju futni kezdett, miért nem kiáltott «tolvaj-s-t»? Nem tudjuk, hogy Lévainak van-e köze a lopáshoz vagy sem? De abból, hogy jól tud futni — miként a futópróba elárulta — és nem kiabált, nem lehet még a bűnösségre következtetni. Hiszen a rendőrség gazdag bűnkrónikájában nem egy olyan esetet találunk, amelyben a meglopott némán, megdöbbenve nézte, miként iramodik tova a tolvaj a letépett aranyórával, vagy a kiemelt erszénnyel. És hogy Vantulek és Lévai egymás rovására mentetik magukat? Ezen nem csodálkozhatunk. És hogy az adott személyleírások ellentmondóak? Hát kérem Vantulek 67 éves, Lévai pedig 18.

Ismételjük, hogy a bűneset annyira felderítetlen, hogy ugyanugy bűnös lehet Lévai és Vantulek, mint az ismeretlen X. Senkit sem kívánunk védeni; ehhez sem jogunk, sem kedvünk. Itt azonban olyan elvről van szó, amelyet éppen a *nembűnösök* érdekében kell megvédeni. Lehetetlen ugyanis, hogy olyan gyanúkok alapján tartóztassanak le, pellengezzenek ki, hurcoljanak meg embereket, mint amilyenek alapján történt állítólag Lévai letartóztatása. Nem állítjuk azt, hogy Lévai letartóztatása nem támaszkodik törvényes alapokra, de azok a tények, amelyekre a nyilvánosság előtt hivatkozik a rendőrség, nem elegendőek az ilyen lépésre. Lehet, hogy Lévai bűnösségének bizonyítékai tényleg a rendőrség kezében vannak, de ha így áll a dolog, akkor vagy hozzák nyilvánosságra ezeket az adatokat, vagy pedig, ha ezt a további nyomozás érdekei tiltják, hallgasson a rendőrség.

Lehet, hogy az egész letartóztatásnak nincsen más célja, minthogy Lévait, aki talán gyanús, *izolálják* a nyilvánosságtól. Ha így van, tartsák titokban az ügyet és ilyen taktikai célok kedvéért ne dobják oda a közmegegyezésnek egy 18 éves ifju jövőjét és az őrizetbevétel publikálásával egy 67 éves ember munkás multját.

Ezt az igazság tiltja és bármennyire is kellemetlen a rendőrségnek az, hogy a legutolsó évek nagy bűneseteiben nem tud eredményeket felmutatni, az ideges kapkodásban nem szabad a fejét annyira elvesztenie, hogy a sikertelenséget a kezében levő egyének letartóztatásának tüntető publikálásával ellensúlyozza.

— (Az időjárás.) Hazánkban enyhe idő uralkodott. Kiseb lecsapódások a nyugati részeken fordultak elő. A hőmérséklet maximuma 18 C. fok Fiumében, minimuma 2 C. fok Nagyszébenben.

Néhány külföldi állomás reggeli hőmérséklete: Bécs 8 C., Lemberg 6 C., Berlin 8 C., Brüsszel 11 C., Stockholm 8 C., Sarajevó 11 C., Szófia 7 C.

Mai déli hőmérséklet Budapesten: 10.4 C.

Jóstat: Enyhe idő várható, helyenkint — főleg nyugaton — esővel.

Sürgönyjóslat: Enyhe, elvélve csapadék.

Telefonszámaink.

Szerkesztőség telefonszámai:

Helyi és vidéki): ————— «József» 66.

Továbbá:

Helyi, csak este 7 óra után): ————— «József» 65.

Helyi, csak éjjel, Nyomda): «József» 41—33.

Kiadóhivatal telefonszáma: ————— «József» 65.

Palace szálloda
BUDAPEST, Rákóczi-ut 43. szám.

150 fényesen berendezett szobával, külön lakosztályokkal, a legmagasabb igényeknek megfelelően felszerelve.
A szálloda éttermeiben JÓNÁS GYULA eszénkeut hangversenyek, — Pilseni sör. — Elsőrendű borok.
Sürgönyczim: PALACEHOTEL, BUDAPEST.